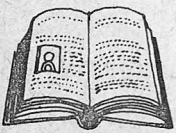

שְׁעוֹר רְבִיעִי: חֲנֻה תְּלִמִידָה טוֹבָה

הַשָּׁעָה שְׂמוֹנָה. אֲנִי יוֹשֵׁב בַּכֶּתֶה. אֲנִי כוֹתֵב בַּמַּחְבֵּרֶת, שֵׁם הַתְּלִמִיד: דָּן.
שֵׁם הַמְּשַׁפָּחָה: קָרֵן. עֲכָשׁוּ בָּא הַמּוֹרֶה, הוּא כוֹתֵב עַל הַלּוּחַ. עַל
הַכֶּסֶּא יוֹשֶׁבֶת חֲנָה. עַל הַשְּׁלֶחָן מַחְבֵּרֶת וְסֵפֶר. הִיא כוֹתֵבֶת בַּמַּחְבֵּרֶת
מִן הַלּוּחַ. חֲנָה כוֹתֵבֶת בַּמַּחְבֵּרֶת. אֲנִי קוֹרֵא בְּסֵפֶר. חֲנָה לֹא קוֹרֵאת
בְּסֵפֶר. הִיא כוֹתֵבֶת.

חֲנָה תְּלִמִידָה טוֹבָה. הִיא קוֹרֵאת טוֹב, הִיא כוֹתֵבֶת יְפֵה.
לָמָּה אֶתָּה לֹא כוֹתֵבֶת? לָמָּה אֶתָּה קוֹרֵא עֲכָשׁוּ? – שׂוֹאֵלֶת חֲנָה.
אֲנִי לֹא עוֹנָה לְחֲנָה. עֲכָשׁוּ שְׁעוֹר.

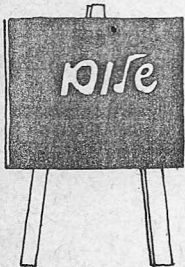
סֵפֶר

קוֹרֵא

עוֹמֵד

לּוּחַ

תְּמוּנָה

שְׁעוֹר רְבִיעִי: חֵבֵר חֶדֶשׁ בְּכֶתֶה

בָּא תְלָמִיד חֶדֶשׁ, עֹרָא. הוּא לֹא מְדַבֵּר עֵבְרִית,
הוּא מְדַבֵּר עֵרָבִית. הַמּוֹרֶה שׂוֹאֵל בְּעֵבְרִית וְעֹרָא
לֹא עוֹנֶה. עֹרָא עוֹמֵד בְּכֶתֶה, לֹא יוֹדֵעַ עֵבְרִית וְלֹא
עוֹנֶה.

אֵתָה תְלָמִיד בְּכֶתֶה הָרֵאשׁוֹנָה – אוֹמֵר הַמּוֹרֶה לְעֹרָא.
גַּם אֲנִי בְּכֶתֶה הָרֵאשׁוֹנָה, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ מְעַט עֵבְרִית.
עֲכָשׁוּ עֹרָא יוֹשֵׁב עַל יַד חֲנָה.
אֲנִי עֹרָא – אוֹמֵר עֹרָא לְחֲנָה.

הִנֵּה, גַּם אֵתָה מְדַבֵּר עֵבְרִית – אוֹמֵרֶת חֲנָה לְעֹרָא.
עֹרָא תְלָמִיד חֶדֶשׁ בְּכֶתֶה וְגַם חֵבֵר חֶדֶשׁ.

שָׂרָה וְאַסְתֵּר.

שָׂרָה בָּאָה מְצַרְפֶּת וְאַסְתֵּר בָּאָה מֵרוֹמְנִיָּה.
שָׂרָה מְדַבֵּרֶת צִרְפְּתִית וְאַסְתֵּר מְדַבֵּרֶת רוֹמְנִית.
עֲכָשׁוּ אַסְתֵּר שׂוֹאֵלֶת וְשָׂרָה עוֹנֶה בְּעֵבְרִית.
אַסְתֵּר יוֹדַעַת מְעַט עֵבְרִית וְגַם שָׂרָה יוֹדַעַת.

דְּקָדוּק

אֲנִי אוֹמֵרֶת	אֲנִי כוֹתֵבֶת	אֲנִי יוֹשֶׁבֶת	אֲנִי לוֹמְדֶת
אֵת _____	אֵת _____	אֵת יוֹשֶׁבֶת	אֵת לוֹמְדֶת
הִיא _____	הִיא _____	הִיא יוֹשֶׁבֶת	הִיא לוֹמְדֶת

שְׁעוֹר רְבִיעִי: שְׁלוֹשָׁה תְּלִמִּידִים

שְׁלוֹשָׁה תְּלִמִּידִים בְּאֶלְפֵן -

יִצְחָק, רַחֵל וְדָן.

שְׁלוֹשָׁה לּוֹמְדִים עֵבְרִית -

תְּלִמִּידָה אַחַת וּשְׁנֵי תְּלִמִּידִים.

יִצְחָק תְּלִמִּיד בְּכֶתֶה הָרֵאשׁוֹנָה.

בְּכֶתֶה הוּא מְדַבֵּר עֵבְרִית.

הוּא יוֹדֵעַ מְעַט עֵבְרִית.

הוּא לֹא יוֹדֵעַ לְקַרֵּא וּלְכַתֵּב עֵבְרִית.

בְּכֶתֶה הַשְּׁנִיָּה לּוֹמְדַת רַחֵל.

הִיא יוֹדַעַת מְעַט עֵבְרִית.

הִיא לֹא יוֹדַעַת לְכַתֵּב וּלְקַרֵּא טוֹב.

הִיא כּוֹתֶבֶת וְקוֹרֵאת בְּכֶתֶה.

דָּן לּוֹמֵד בְּכֶתֶה הַשְּׁלִישִׁית.

הוּא יוֹדֵעַ לְדַבֵּר עֵבְרִית

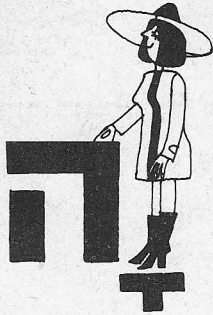
בְּרַחוּב, בְּבֵית וְגַם בְּמִשְׁפָּחָה.

הוּא יוֹדֵעַ גַּם לְקַרֵּא וּלְכַתֵּב.

עֲכָשׁוּ - אָנִי, אַתָּה, הוּא מְדַבֵּר, - קוֹרֵא, - כּוֹתֵב.

הוּא יוֹדֵעַ, הִיא יוֹדַעַת לְדַבֵּר, - לְקַרֵּא, - לְכַתֵּב.

אִשָּׁה

אִישׁ

זֹאת חֲנֹה

זֹאת חֶבְרָה

זֹאת תְּלִמִידָה

זֹאת מוֹרֶה

תְּלִמִידָה טוֹבָה

תְּמוּנָה יָפָה

הִיא נָרָה

הִיא עוֹנָה

זֶה דָּוִד

זֶה חֶבְרָה

זֶה תְּלִמִיד

זֶה מוֹרֶה

תְּלִמִיד טוֹב

סֹפֵר יָפָה

הוּא נָרָה

הוּא עוֹנָה

מָה בְּתִמוּנָה?

בְּתִמוּנָה אִישׁ עוֹמֵד וְאִשָּׁה עוֹמֵדָת.

דְּקָדוּק

מְחַבֶּרֶת רֵאשׁוֹן-

אִשָּׁה יָפָה-

כְּתָה חֶדֶשׁ-

שִׁחָה שְׁנֵי-

סֹפֵר רֵאשׁוֹן

אִישׁ יָפָה

לוח חֶדֶשׁ

שְׁעוֹר שְׁנֵי

תרגיל

את מי אתה שואל? אני תלמיד. בבית אני לומד את השעור. בכיתה
 אני שואל את המורה. ברחוב אני שואל את יוסף:
 אתה קורא ספר עברי? יוסף עונה: הנה, אני קורא
 את הספר הזה!

למי אתה אומר? אני אומר ליצקב: שלום, חבר! שלום!
 לאסתר אני אומר: שלום, חברה אסתר!

מה אתה יודע? אני קורא מעט, אני כותב מעט, אני גם מדבר מעט
 עברית. - היא מדברת לא מעט.

רשימה 4

אלפן	ספר	עונה	חבר
מורה	קורא	מדבר	איש
אבל	הלך	מעט	רביעי
כיתה	יודע	עומד	את
LAVAGNA לוח	שואל	תמונה	ל-
למה?	בא		